

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12/2891

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

E.H. van Bolhuis, te 's-Gravenhage, eiser
(gemachtigde: mr. J.M.G. Hulsman),

en

het college van burgemeester en wethouders van Den Haag, verweerder
(gemachtigde: mr. T.J. Smittenaar).

Procesverloop

Op 4 mei 2011 heeft eiser met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (WOB) verzocht om openbaarmaking van alle informatie waaruit blijkt dat de toegepaste bestuursdwang bij de verhuizing van de bewoners van het woonwagencentrum aan de Leyweg in december 2002 onontkoombaar was vanwege geplande woningbouw.

Bij besluit van 10 augustus 2011, verzonden 11 augustus 2011, heeft verweerder het verzoek afgewezen.

Bij besluit van 22 maart 2012, verzonden 23 maart 2012, heeft verweerder het hiertegen door eiser gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser tijdig beroep ingesteld bij de rechtbank.

Verweerder heeft de gedingstukken ingezonden en een verweerschrift ingediend. Partijen hebben nadere stukken ingediend.

De zaak is op 23 juli 2012 ter zitting behandeld.

Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. T.J. Smittenaar.

Overwegingen

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de stukken waar eiser om vraagt er niet zijn en om die reden dus ook niet geopenbaard kunnen worden. De ontruiming van de woonwagenlocatie aan de Leyweg is ingegeven door het deconcentratiebeleid van Rijk, Provincie en Gemeenten. Op een gedeelte van de locatie is woningbouw gepland maar dit is, anders dan eiser veronderstelt, niet de oorzaak van de ontruiming geweest maar een gevolg daarvan.

Eiser heeft aangevoerd dat deze visie niet geloofwaardig is en heeft zich voor dit standpunt onder meer beroepen op krantenartikelen waaruit volgens eiser blijkt dat de gemeenteraad een snelle ontruiming van het woonwagenkamp voorstond vanwege de met de vertraging van de ontruiming gepaard gaande schade van € 57.000,-- per maand voor de gemeente en het Bouwfonds.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie o.m. de uitspraak van 11 juli 2012, LJN: BX1061) is het, wanneer een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer onder hem berust en een dergelijke mededeling niet ongeloofwaardig voorkomt, in beginsel aan degene die om informatie verzoekt om aannemelijk te maken dat, in tegenstelling tot de uitkomsten van het onderzoek door het bestuursorgaan, een bepaald document toch onder dat bestuursorgaan berust.

De rechtbank acht het betoog van verweerder dat de door eiser gevraagde stukken er niet zijn omdat de ontruiming niet is ingegeven door geplande woningbouw maar een gevolg is van het deconcentratiebeleid niet ongeloofwaardig. Eiser heeft hiertegenover niet aannemelijk gemaakt dat de door hem gevraagde stukken wel bij verweerder berusten.

Het beroep dient ongegrond te worden verklaard.

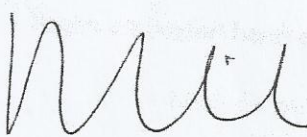
Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

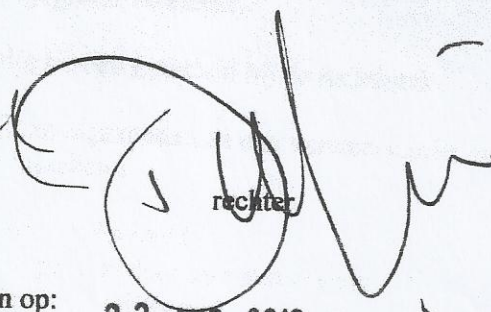
Beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D. Allewijn, rechter, in aanwezigheid van mr. B.M. van der Meide, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 15 augustus 2012.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

23 AUG. 2012

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.